

Af Voigt (FP) til justitsministeren (9/4 76):

„Ministeren bedes oplyse, hvilke skridt han vil tage til, at enlige kvinders forhold bliver ens bedømt af politiets undersøgere og kommunens undersøgere.“

(Spm. nr. 445).

Begrundelse.

Det fremgår af en ledende artikel i Ekstra Bladet den 9. april 1976, at der har fundet en forskelligartet vurdering sted af en enlig kvindes forhold, således at politiets undersøgere mener, at kvinden har overtrådt reglerne for de normer, der er opstillet, mens kommunens undersøgere ikke finder reglerne overtrådt.

Ministeren er forhåbentlig enig med mig i, at offentlige myndigheder så lidt som muligt skal blande sig i befolkningens privatliv, og Ekstra Bladet har jo så evig ret, når det skriver: „Det legaliserede dyneløfteri er ubehageligt, men de oplevelser, som Lise Glud, stud. mag. og fraskilt mor til tre børn under 10 år har haft, minder mest af alt om et mareridt. Et opdigtet mareridt. Men det er sandt. Lise Glud har mistet sit underholdsbidrag på 900 kr. om måneden fra sin tidligere mand, fordi politiundersøgelser godtgjorde, at hun havde et sexliv. Det groteske er, at de kommunale dyneløftere har konstateret, at dette sexliv er i overensstemmelse med de regler, som må overholdes, hvis en enlig kvinde lovligt skal modtage forhøjet børnetilskud. — Sagen har udviklet sig på denne måde, fordi justitsministeriet holder på det ene, mens de kommunale myndigheder siger noget andet, fordi det er en kommunal dyneløfter, der sidst var på besøg hos Lise Glud. Resultat: papir, pinefuldt snageri, for ikke at sige befangling. Den mand, Lise Glud var forelsket i, fik i hvert fald nok.

I stedet for at bruge så megen tid på at udtænke paragraffer, der kan indskrænke frihedsrettighederne, burde de kloge hoveder i justitsministeriet se at finde nogle bestemmelser til brug for en revision af ægteskabslovgivningen. De skal være til at leve med — og blive skilt med. Skilsmisse kan i sig selv være en alvorlig begivenhed. Men det får karakter af ulykke, når politiet skal bruge tid og kræfter på at kortlægge en enlig mors privatliv.“

Det er mit håb, at den ærede minister omgående vil se på sagen og sagerne i øvrigt. Vi kan ikke blive ved med at leve med denne dobbeltmoral.

Justitsminister *Orla Møllers* svar (21/4 76):

Det kan forekomme vanskeligt at skulle give et udtømmende svar på et spørgsmål, som har baggrund i en ensidig fremstilling i et dagblad af en konkret sag, som vedrører privatlivets forhold, og hvorom de myndigheder, der har truffet afgørelse, har tavshedspligt. Jeg skal derfor i det følgende undlade at kommentere den konkrete sag, men alene komme ind på det generelle i spørgsmålet.

De to regelsæt, der henvises til i begrundelsen for spørgsmålet, er dels ægteskabslovens privatretlige bestemmelser om fastsættelse af bidrag til fraseparerede eller fraskilt underhold, dels børnetilskudslovens bestemmelser om betingelserne for enliges adgang til fra det offentlige at modtage det forhøjede børnetilskud. Medens afgørelser om underholdsbidrag træffes af overøvrigheden med rekurs til justitsministeriet, henhører afgørelser om børnetilskud under primærkommunens sociale udvalg, hvis afgørelser kan påklages til amsankenævnet.

Det er således alene spørgsmålet om underholdsbidrag, der hører under mit område, og om dette kan jeg klart sige, at en frasepareret eller fraskilt kvindes fortsatte adgang til at få bidrag fra sin tidligere mand er ganske uafhængig af hendes seksuelle adfærd. Det, der derimod lægges vægt på i overøvrigheden og justitsministeriets helt faste praksis, er, om den bidragspligtige kan føre bevis for, at den bidragsberettigede har engageret sig på en sådan måde med en anden mand, at der er sket en hel eller delvis sammenblanding af deres økonomiske interesser. Det er således ikke en betingelse for at lade bidraget bortfalde, at den bidragsberettigede hustru fra sin nye „mand“ modtager en økonomisk ydelse, der ækvivalerer bidraget fra den bidragspligtige ægtefælle.

Denne praksis bygger på den rimelighedsbetragtning, at hustruen ikke samtidig med, at hun har indgået en fastere personlig og økonomisk forbindelse med en anden mand, skal kunne kræve bidrag fra den tidligere